

ת"פ 854/02/17 - מדינת ישראל נגד חן שלום (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

28 יוני 2017

ת"פ 854-02-17 מדינת ישראל נ' שלום(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס ועו"ד ליטל פרץ

נגד

הנאשם

חן שלום (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד רן אבינועם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של **הונאה בכרטיס חיוב** (4 עבירות) לפי הוראת סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, וכן בעבירה של **קבלת דבר במרמה** (4 עבירות) לפי ס' 415 רישא לחוק העונשין.

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 1 - בתאריך 19.1.16 בין השעות 18:47-20:37 עשה הנאשם שימוש לרעה בפרטי כרטיס חיוב על שם שחר אהרוני (להלן: "**המתלונן**") בכוונה להונות, בכך שהשתמש בכרטיס המגנטי שעליו נצרבו פרטי כרטיס החיוב בדרך שאינה ידועה למאשימה בכך שהעביר כרטיס מגנטי במספר בתי עסק ובהם ג'י משקאות, DL מוצרי שיווק, ויקטורי אשקלון, סופר האחים דוידי אשקלון, וזאת על מנת לרכוש מוצרים שונים. בעשותו את המתואר קיבל הנאשם במרמה ושלא כדין מוצרים שונים מבתי העסק בשווי של 2,064 ₪.

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 2 - בין התאריך 20.1.17 שעה 13:41 לתאריך 21.1.17 שעה 21:12 או בסמוך לכך עשה הנאשם שימוש בנתוני כרטיס חיוב על שם יניב דריהם (להלן: "**המתלונן**"), בכוונה להונות, בכך שהעביר את הכרטיס המגנטי שעליו נצרבו פרטי כרטיס החיוב בדרך שאינה ידועה למאשימה, במספר בתי עסק ובהם: סופר פארם הסיטי באשדוד, בנא משקאות אשדוד ומכונות אוטומטיות, וזאת על מנת לרכוש מוצרים שונים. בעשותו את המתואר קיבל הנאשם במרמה ושלא כדין מוצרים שונים מבתי העסק בשווי של 6,000 ₪.

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 3 - בין התאריך 20.1.17 שעה 13:20 לתאריך 21.1.17 שעה 21:07 או בסמוך לכך עשה הנאשם שימוש בכרטיס חיוב על שם יוסי מרזוק (להלן: "**המתלונן**"), בכוונה להונות, בכך שהעביר את

הכרטיס המגנטי שעליו נצרבו פרטי כרטיס החיוב בדרך שאינה ידועה למאשימה, במספר בתי עסק ובהם: ינות ביתן סיטי אשדוד, פז הרצל אשדוד, ממתקי דודו בשדרות ומכונה אוטומטית, וביצע עסקאות לרכישת מוצרים. בעשותו את המתואר קיבל הנאשם במרמה ושלא כדין מוצרים שונים מבתי העסק בשווי של 4,026 ₪.

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 4 - בתאריך 22.1.17, בסמוך לשעה 14:27, עשה הנאשם שימוש בכרטיס חיוב על שם ישראל בלישטיין (להלן: "המתלונן"), בכוונה להונות, בכך שהעביר את הכרטיס המגנטי שעליו נצרבו פרטי כרטיס החיוב בבית העסק תמוז סיגר בראשל"צ, וביצע עסקה בכוונה לרכוש מוצרים. בעשותו את המתואר קיבל הנאשם במרמה ושלא כדין 40 פאקטים של סיגריות בשווי 10,000 ₪.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם ע"י הצדדים כי יש לראות במסכת האירועים כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם יחיד, לצד האמור לעיל, לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים

באת-כוח המאשימה, במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובכללם הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו וכן הערך של קיום חיי מסחר תקינים. אליבא דמאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה רבה, וזאת בשים לב למספר העבירות, לביצוען בטווח של ארבעה ימים, למספר בתי העסק שנפגעו, וכך גם למספר הקרבנות. כך גם ביקשה לתת משקל לסכום הכולל שאותו קיבל הנאשם במרמה (בדמות המוצרים שצרך) המגיע לכדי סך של 22,099 ₪.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולחומרא, ציינה המאשימה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות שונות לרבות סמים, רכוש, אלימות ועוד. הנאשם ביצע את המיוחס לו כשברקע תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ 11900-04-15 בו נדון לעונש מאסר בן 13 חודשים בגין עבירות גניבה ועבירות נוספות. לאור כל האמור, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-גבוה של מתחם עונש הולם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה צופה פני עתיד, קנס ופיצוי לחברות האשראי ישרכארט ולאומי בגין הנזקים שגרם.

ב"כ הנאשם מנגד, ביקש לתת משקל להסכמה בין הצדדים, לפיה יש לראות בכל מעשיו של הנאשם כאירוע יחיד ככזו שאמורה להוביל להקלה בעונשו. זה הציג פסיקה במקרים דומים ממנה יש אליבא דידו לגזור על הנאשם עונש קל משמעותית מזה שלו עותרת המאשימה. מעבר לכך, ובבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם ציין בא כוחו את הודאתו, החיסכון בזמן השיפוטי, לקיחת האחריות והחרטה. זה לא חלק על הנזקים שנגרמו לחברות האשראי. לצד זאת, ביקש לציין כי המתלוננים בתיק פוצו בגין הנזק שנגרם להם. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, הרי שגם זה חטא בעבירות פליליות, אין לנאשם הרשעות ממנו העניין. ביחס למאסר המותנה, זה ביקש להפעילו בהתאם לנהוג ע"י מותב זה במקרים דומים, הינו במחציתו בחופף ובמחציתו במצטבר. כל צד הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

הנאשם בדבריו לעונש הביע חרטה וביקש את רחמיו של ביהמ"ש. זה ציין כי הינו בן 26, עובד בשיפוצים וגר אצל הוריו. חתונתו התבטלה עקב המעצר. ברצונו להשתחרר ולהקים בית בישראל.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113, כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, וכשלב ראשון, על בית-המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. כאמור, הייתה הסכמה בין הצדדים לראות במכלול העבירות כאירוע אחד, הסכמה אשר מוצאת עיגון גם בעובדות כתב האישום המתוקן המתייחס לשורת מעשים דומים שבוצעו באותה שיטה, בפרק זמן קצר.

על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית-המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

בעבירות של גניבה, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה פגע הנאשם בערכים המוגנים של קניינו של אדם, ביטחונו האישי, ותקינות חיי המסחר. על החומרה שיש לנקוט בעבירות אלו ועל הפגיעה הנגרמת בעקיפין בניהול מסחר תקין אפנה לת"פ (מחוזי ירושלים) 1271/00 מדינת ישראל נ' משה (17/5/2001):

מגמת החמרה בענישה ראויה גם לגבי עבירות השימוש בכרטיס החיוב. אמצעי תשלום זה הפך בשנים האחרונות למרכזי ונפוץ ביותר. אמינות המסחר באמצעותו מחייבת, כי השימוש בו יעשה על-ידי הבעלים בלבד. לפיכך, כל שימוש בידי מי שאינו מורשה לכך, וכל שכן בידי מי שגנב את הכרטיס, עלול לשבש את מהלך המסחר התקין ולפגוע באמינותו של אמצעי מסחרי זה.

לא יאה זה מוגזם לומר כי מרביתם של האנשים הבוגרים אווזים בארנקם כרטיס אשראי כאמצעי תשלום עיקרי, בין אם המדובר לצורך רכישות קטנות ובין אם המדובר ברכישות ששווין הכספי רב.

בעידן בו אנו מצויים כיום כאשר קניות מקוונות הולכות ותופסות נפח רב יותר בחיי המסחר, השימוש בכרטיס אשראי הופך למעשה כאמצעי תשלום כמעט בלעדי. חיזוק למגמה זו ניתן למצוא גם בהצעות חוק כאלה ואחרות שמחייבות שימוש בכרטיס אשראי מסכום עסקה מסוים וזאת על מנת להילחם בהון השחור. ככל שהשימוש בכרטיס זה תכוף ואינטנסיבי כך גם הצורך להגן עליו כאמצעי תשלום אמין וכנגזרת מכך הגנה על חיי המסחר. לא למיותר לציין כי המדובר בעבירות רכוש, יחד עם זאת המחוקק מצא לייחד לעבירות אלו הוראות חקוק ספציפיות בדמות חוק כרטיסי חיוב וזאת גם כן מתוך הבנת החשיבות בהגנה על אמצעי תשלום זה.

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי גם בעבירות בהן הורשע הנאשם, ניתן למצוא משרעת רחבה של עונשים החל מענישה צופה פני עתיד וכלה בעונשי מאסר שיכול ויגיעו לכדי מספר שנים. על דרך הכלל בית המשפט שת ליבו בין היתר לפרמטרים הבאים: סכום המרמה, תדירותה, אופן הגעת הכרטיס אשראי או פרטיו לידי הנאשם (שכפול כרטיס או גניבתו), האם המעשים בוצעו בצוותא חדא אם לאו, טיב הסחורה שהושגה באמצעות כרטיסי האשראי, האם המתלוננים פוצו וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה.

ברע"פ 4760/15 **בעניין קיסלמן** נגזרו עונשים של 12, 29, 40 ו-6 חודשים מאסר בפועל בגין זיוף כרטיס אחד ושימוש רב פעמי בו על פני חמישה ימים. יושם לב כי עניינו של הנאשם בתיק זה קרוב במאפייניו לעניינו של הנאשם קיסלמן שלו יוחסו 46 עיסקאות שנעשו באמצעות הכרטיס המזויף ב 23 בתי עסק על פני 5 ימים בשווי כולל של 19,832 ₪. עברו של קיסלמן (במאובחן מהנאשם בתיק זה) היה יחסית זניח וכלל שלוש הרשעות ישנות של היעדרות מן השירות, הפרעה ותקיפת שוטר. על הנאשם קיסלמן נגזרו בסופם של דברים 12 חודשים מאסר בפועל.

ברע"פ 617/14 **רמי לוי נ' מ"י** (4.3.14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נידון ל-23 חודשי מאסר בפועל ולאחר הפעלת מאסר מותנה סה"כ הוטל עליו 32 חודשי מאסר. המדובר בשבעה אישומים שונים מהם עולה כי הנאשם גנב כרטיסי חיוב ועשה שהם שימוש בעשרות מקרים כאשר הסכום הכולל של עבירות ההונאה הגיע לסך של 30,000 ₪. כמו כן, הורשע בגניבת כסף מזומן בסך של 1,650 ₪.

ברע"פ 12361-02-11 **לוגסי נ' מ"י** (30.5.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון, בין היתר, ל-6 חודשי מאסר בגין עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וכן גניבת צ'ק בסך של 576 ₪. יצוין כי היקף הרכישות אשר בוצעו בכרטיס החיוב הגיע לסכום כולל של 1,760 ₪.

ברע"פ 12105-01-13 **מסיקה נ' מ"י** (10.3.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר נידון, בין היתר, ל-20 חודשי מאסר בפועל בגין 8 אישומים שונים בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים בסך כולל של 17,500 ₪.

ברע"פ 48029-06-12 **דהן נ' מ"י** (4.9.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון ל-24 חודשי מאסר בגין 71 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה וכן עבירות של גניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב. יצוין כי סך הרכישות הסתכם ב-34,000 ₪.

בבואו של בית-המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים ולחומרה יש לתת ראשית את הדעת לריבוי העבירות וריבוי השימושים אשר גם אם מספרם המדויק אינו ידוע, הרי שמתוך עובדות כתב האישום המתוקן, (בשים לב למספר בתי העסק שמהם רכש מוצרים בהצטרף לאותם מוצרים שנרכשו ממכונות אוטומטיות) ניתן ללמוד כי מספרן של אלה רב.

כתובתו של הנאשם כפי המופיע בכתב האישום המתוקן הינה בעיר אשקלון. יחד עם זאת, הדבר לא מנע ממנו לבצע רכישות באותם כרטיסי אשראי משוכפלים גם בעיר אשדוד, בעיר ראשון לציון וכן בשדרות. התפרסות גאוגרפית זו מחזקת הרושם כי המדובר במי שנהג באותה עת כעברייני מרמה מיומן לכל דבר ועניין.

המדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לגילוי. עבירות אלו מגלמות בתוכן תכנון, מחשבה מוקדמת, ואף תחכום מסוים נוכח השימוש בכרטיסי אשראי משוכפלים. אכן, לא יוחסה לנאשם העבירה של הזיוף יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהשימוש בכרטיסים שכאלה כחלק מנסיבות ביצוע העבירה. השימוש בכרטיס משוכפל מאפשר "מיצוי" רב יותר של

המוצרים שניתן לרכוש במרמה באמצעותו, שכן במקרה שכזה, המתלונן לא מבחין בהעדרו של כרטיס האשראי שלו (דבר שיביאו לחסום אותו באופן מיידי) והדבר נעשה רק אם זה עבר על דו"ח הרכישות שלו או דווח על תנועות חריגות.

בעניין אחרון זה, יש להטעים ולציין כי מדובר בשימוש לרעה ב- 4 כרטיסים משוכפלים שונים, בהם עשה שימוש הנאשם. הלה לא האיר את עיני בית המשפט או היחידה החוקרת כיצד אלו הגיעו לרשותו, משכך יש להניח כי לנאשם זמינות יחסית גבוהה לכרטיסי אשראי משוכפלים.

לא רק ריבוי העיסקאות אלא גם ערכם המצטבר של המוצרים נלקח בחשבון. גם אם לא מדובר בסכומי מרמה גבוהים במיוחד, עדיין לא ניתן להתעלם מערכם המצטבר של אותן רכישות ואותם מוצרים אשר מגיע למעלה מ-22,000 ₪. בתיק זה, נטען כי מתלוננים פוצו על ידי חברות האשראי ודוק, את הנזק אין לבחון רק במונחים של נזק ישיר שכן כידוע חברות האשראי ככל חברה עסקית אחרת, בסופם של דברים, לוקחת בחשבון הפסדים שכאלה ומגלגלת אותם חזרה אל כתפי הציבור בדמות פרמיות גבוהות יותר.

המניע המדויק שהביא את הנאשם לפעול כפי שפעל אינו ברור, יחד עם זאת טיב המוצרים שאותם ביקש הנאשם להשיג לעצמו, (בכללם, פאקטים של סיגריות, משקאות שונים וכן רכוש ממכונות אוטומטיות) מעיד כי זה לא פעל על מנת להשיג לעצמו מזון ומוצרים בסיסיים (דבר אשר אף הוא אינו מותר) אלא רצונו של זה היה להשיג במרמה מוצרים שניתן יהיה בקלות יחסית למוכרם ולהשיג רווח כלכלי קל ומהיר.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 9 ל 27 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא תילקח בחשבון הודאת הנאשם שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר, נטילת אחריות והבעת חרטה, כפי שזה אף ציין אותה מפיו במהלך דבריו לעונש. עוד תילקח בחשבון השפעת המעצר והמאסר על הנאשם אשר אליבא דידו אמור היה להתחתן, דבר שהתבטל בשל מעורבותו בתיק זה.

מנגד ולחומרא, יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, אשר חרף גילו הצעיר יחסית הספיק לצבור לחובתו 8 הרשעות קודמות בדגש על עבירות סמים, אך לא רק. לא אפרט את מלוא עברו הפלילי של הנאשם וההתייחסות תהיה אך ורק לאותם תיקים בהם נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל:

במסגרת ת.פ. **11834-01-10**, נגזרו על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות סמים, איומים, הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור.

במסגרת ת.פ. **16589-04-11**, נגזרו על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות סמים.

במסגרת ת.פ. **56759-06-13**, נגזרו על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

במסגרת ת.פ. **15579-12-15**, נגזר על הנאשם חודש וחצי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות סמים.

במסגרת ת.פ. **11900-04-15**, נגזרו על הנאשם 13 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות רכוש וסמים, וכן הושת עליו מאסר מותנה בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה בעניינו.

צא ולמד כי גם אם רוב הרשעותיו של הנאשם אינן עבירות רכוש, הרי שעדיין עניין לנו במי שהחוק אינו "נר לרגליו", עניין לנו בנאשם שריצה עונשי מאסר רבים, חלקם ממושכים וחרף המחירים ששילם, שב וחוטא בעבירות פליליות. עבר פלילי זה מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד, לצד משקל נוסף לשיקולי הרתעת הרבים, נוכח נפוצותן של עבירות אלה.

בתיק זה לא התבקש תסקיר ומשכך לא נפרסו מלוא הנתונים הצריכים לעניין, לרבות מידת הזדקקותו של הנאשם להליך טיפולי ויכולתו להירתם להליך שכזה. הדברים אמורים גם ביחס לשאלת תלותו של הנאשם בחומרים משני תודעה, כפי שהדבר נלמד מעברו הפלילי. בין כך ובין כך, ברי כי אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

המדובר בעבירות רכוש המבוצעות על רקע בצע כסף ומשכך מחייבות השתתות של עיצום כספי מרתיע שיהא בו כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בצבירת הון על חשבון הזולת. בעניינו של הנאשם, לפנים משורת הדין, עיצומים אלו יהיו במשורה.

אשר לאופן הפעלתו של המאסר המותנה, על דרך הכלל יש להפעילו במצטבר לכל עונש אחר, זוהי "דרך המלך" וזוהי גם לשון סעיף 58 לחוק העונשין. לצד האמור לעיל וכדרכו של מותב זה, אתן ביטוי נוסף להודאת הנאשם ולנטילת האחריות גם בדמות חפיפת מחציתו של המאסר המותנה לעונש שיושת עליו בגין התיק שבכותרת.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 23.1.2017;

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ. 11900-04-15 כך ש 3 חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל והיתרה בחופף. בסך יהיה על הנאשם לרצות 17 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 23.1.2017;

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון, או עבירות זיוף או עבירות שימוש במסמך מזויף.

ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ה. 2,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.11.18. לא ישולם תשלום אחד במועדו תועמד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ו. 4,000 ₪ פיצוי לחברת "ישרכארט", 3,000 ₪ פיצוי לחברת "לאומי קארד" ובסך הכל 7,000 ₪ פיצוי שישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.11.2018. לא ישולם תשלום אחד במועדו תועמד יתרת הפיצוי לפירעון מדי.

ניתן צו כללי למוצגים ליחידה החוקרת, להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים, לפי שיקול דעת.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ז, 28/06/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט